

то долю Перещепинського скарбу можна вважати за вирішену. Опинитися він у Петербурзі і в кращому разі збагатить (як що збагатить) собою якийсь-небудь з столичних музеїв.

Ще вважати звичайна доля всіх цінніших знахідок у нас, усі вони здебільшого мивають місцеві музеї й п'падають до столиці, хоча навіть ду же часто буває, що там такі вже речі єсть із попередніх рокопів, і музеї столичні збагачуються на непотрібні їм самим дублету. Як і скрізь, у науці панує той самий шкодливий централізм, а тією хіба різнницею, що тут централізм не має навіть того видного оправдання, як по інших сферах життя. Адже й на Україні єсть і свої музеї, і свої вчені, знавці та працівники. Чому ж усе цікавіше з находок пересилається до центру, де воно лежить без якогось вжитку, тоді як тут, на Україні, давало б поживу для дослідів місцевих учених? Київський музей, музей Поля в Катеринославі й інші були б напевне кращими захистами для місцевих находок, ніж далекі столичні музеї.

ському клубі ніхто і ніколи не „відріджував“ кобарів. Та якби й було так, то алічність і „аряди“, як пише Савенко, немає в цьому.

Щоб зміцнити свої доводи про алічність українства, А. Савенко пише: „Не менша метушня піднялась коло справи збудовання пам'ятника Т. Г. Шевченкові. Впорядковуються вечори, читання, концерти і т. инш. Зібрано вже 110,000 карб. Але комітет по збудованню пам'ятника (до речі скажати, самозваний, заснований без дозволу уряду) збирає й далі гроші. „Новое Время“ мусило вже надругувати офіційне спростовання, що шевченківський комітет не самозваний, а існує на підставі відповідного дозволу уряду; тепер, мабуть, і „Московський Відомостям“ прийде спростувати неправду А. Савенка.

Державна Рада.

Засідання 19 іюня.

Під предсідательством Акимова Державна Рада до перерива прийняла без дебатів 42 дрібних законопроекти.

По законопроекту про асигнування в казенні кошти на видачу стипендій „русским“ студентам варшавського політехнікума Ротланд радить викинути слово „русским“, бо уряд, який розпоряджається державними грошима, не повинен засновувати стипендій з такими обмеженнями. Коли приватні особи, засновуючи в Варшаві стипендії, кажуть, що ці стипендії повинні видавати особам польського походження або католицької віри, то роблять вони це через те, що попечитель, коли стипендії признаються без всяких умов, завжди оддає їх тільки русским студентам навіть віцецького походження, не зважаючи на те, що жертоводі-польські признають стипендії для місцевого населення.

Оболенський 1-й піддержує поправку Ротланда і пояснює, що варшавський політехнікум засновано на місцеві кошти і для місцевих жителів. Засновуючи стипендії для русских студентів, цим самим роблять полективість русским студентам, а це суперечить меті, для якої засновано варшавський політехнікум.

Васильєв тїєї думки, що не треба квазитками в законі заважати вчитель інститута розпреділяти стипендії. Дмитрієв вказує, що фінансові комісії проти поправки Ротланда. Нові стипендії засновуються через те, що в політехнікумі для русских студентів з 49 стипендій є тільки 16, бо решта для місцевих жителів.

Стишинський каже, що поправка Ротланда позбавляє змісту усього законопроекту, який має на меті внести деяку справедливість в справу розпреділення стипендій в політехнікумі. Коли правити цей законопроект, то й тоді в політехнікумі для поляків буде більше стипендій, ніж для русских. Оболенський 2-й звертає увагу на неправильну редакцію. Слова „русский студент“ можна поставити поруч з словом „чужоімець“. Неправильно законом обмежувати поляків в праві користуватись казенними стипендіями. Поправка Ротланда не порушує інтересів русских студентів, бо попечитель завжди може видати ці стипендії русским.

Рада одкидає поправку Ротланда і приймає законопроект в думський редакції. При обговоренні вдруге внесеного з Думи законопроекту про засоби поширення діяльності сахарних заводів Вітте вказує, що різнниця між старим думським законопроектом і теперішнім та, що радці Дума радла повинні вийти на сахар зразу на 75 коп., а тепер вона знажує його

постепенно по 10 коп. на протязі 4 років. Оратор проти всякого пониження акцизу на сахар. Коли законопрома споживають сахару більше, то там казни не доводиться годувати годлодних. Не можна зразу зменшувати вологи і збільшувати видатки, аменшення акцизу на сахар оратор вважає примхою Думи.

Бобринський дивується, навіть міністерство зменшувало ціни на сахар на цїть коп., коли такого зменшення не помічали споживачі. Особи, які стоять на чолі фінансового відомства і які думають, що населення повинно дозволити стрити себе, забувають, що в недоволенні при минулій революції велику роль відіграла байдужість розумного населення, і в цьому винувата фінансова політика. Зразу йде річ не про аменшення налогу, а про полегшення населенню користуватись потрібним йому продуктом. Постанову Думи оратор вважає висловом громадської думки, а проти цього не слід йти Раді.

Вітте вказує, що аменшення акцизу принесе користь тільки тим місцевостям, де єть буряки, а населення по цих місцевостях живе й так краще, ніж де инде в Росії, через це аменшення акцизу оратор вважає несправедливим.

Голова ради міністрів. Нова порада Думи зменшує дохід казни на 29 мільйонів. Вживання сахару після аменшення акцизу не побільшиться, бо ніхто не помітить різниці на чверть копійки на фунті. Нема рації зменшувати державні прибутки, коли видатки збільшуються. Краще зосис одкинути законопроект, ніж зменшувати сахарний дохід.

Ротланд заявляє, що зменшення прибутку казни на 27,5 з мільйонів покриттєся збільшенням вживання сахару, через це, на думку оратора, законопроект треба прийняти в редакції Думи.

Хасеко теж висловлюється за законопроект.

Рада одкидає одділ законопроекту про аменшення акцизу. Таким чином усьє законопроект признає одкинутим.

В закритому засіданні прийнято законопроект про встановлення вартости нових суден військового флоту і оборудвання заводів військового відомства і про асигнування в казенні кошти на цю мету.

Слідуюче засідання завтра, 22 іюня.

ПО РОСІІ.

— Нові правила про народні бібліотеки. Міністерство народньої освіти затвердило нові правила про народні бібліотеки при нижчих школах цього міністерства. На підставі цих правил народні бібліотеки при нижчих школах, крім тих, що одкривають відомства, можуть засновувати також аемства, городи, сословія, шкільні попечительства про народню тверезість, а також приватні товариства й особи. Народні бібліотеки будуть складатися із книг і періодичних видань, дозволяти шкільним комітетом міністерства народньої освіти або шкільною радою при синоді в нижчі та середні школи. Будуть дозволені в бібліотеки нижчих шкіл і ті книги, які дозволені в загальному порядку в публічні бібліотеки-читальні в тому випадку, коли на це згоден буде інспектор народчих шкіл. Одповідальність за недодержування правил буде покладено на завідуючих бібліотеками. Контролювати їх будуть інспектори й директори народних шкіл. (Р. В.)

— Приватний інститут сільсько-господарської бактеріології. По газетним відомостям сільсько-господарської лабораторію, яка єсть при варшавському музеї, буде реформовано в інститут ку силу. Під Лейпцигом (Липськом) протязом 6 днів полковник Милорадович зтримував цілу французьку армію своїми зручними маневрами. Дякуючи йому одному вогтла врятувалась від вагвблї російської армії. Милорадович знали як українського шляхтича. В своїх мемуарах Наполеон згадує про інший епізод, що теж ми навесити його на думку про небхідність пильної уваги до України та її людности: раз, через свою власну необережність, Наполеон мало-мало не був захоплений в полон, але засичений на смерть козаками. Тільки почет його, що надїг, врятував його з скрутного становища. Проте ми не беремося дошукувати тут, як Наполеон прийшов до наміру завваїти Україну. Ми просто наведемо факт, який покаже, що в 1812 році російські патріоти мали б далеко більше підвалині врячати за безпеку держави від українського руху, ніж вони мають на це тепер, по сїмї літ, року Вождю 1912-го. При наполеоновім міністерстві закордонних справ, в Парижі, був собі чоловік, на привізде С.-Л. Lesig, якого секретною функцією було робити імператорові, на спеціальні його завомлення, докладні реферати про становище тих чи інших частин Європи, які в той час могли імператора цікавити. Широкий паризький публіцист Lesig був відомий за видавця твору, званого l'Annuaire, але Наполеон цікав в ньому одного щирого слугу, людину надзвичайно інтелігентну, широко освіченого ученого, і солідного історіографо-політика. І він мав Lesig'а своїм приватним референтом.

сільсько-господарської бактеріології. Інститут буде перебувати на кошті ріжких сільсько-господарських громадських і промислових організацій.

— Пояснення міністерства народньої освіти. Одия із попечителів шкільної округи звернувся в міністерство народньої освіти за поясненням про те, чи можуть приймати приватні безправні школи учнів, яких увільнили із урядових шкіл на підставі пунктів 18 і 19 § 11-го правля про кара, затвержених міністром 4-го мая 1874 року. Міністерство народньої освіти розіслало попечителям шкільних округ пояснення, що учнів, яких увільнили на підставі вищевказаних правил із урядових, а також із приватних правних шкіл, не можна приймати в приватні школи, хоч би ці школи і не мали ніяких прав. (Р. В.)

— Синод і іваніти. Синодська відозва про секту іванітів, про яку недавно згадувалось в нашій газеті, сполыхала всіх головних діячів цієї секти. Недавно у редактора-видавця „Проміс“ Желєзова одбулась нарада. Вирішили послати депутацію до петербурзького митрополита Антонія з метою пояснити йому, що особи, яких синод обвинувачує, не мають нічого спільного із сектою іванітів, а уявляють із себе тільки православних людей, що шанують пам'ять Іоана Крошталдського. Синод разом з оповіщенням відозви особливим наказом на ім'я петербурзького єпархїального начальства радить брати до одповідальности, обвинувачуючи в ересі, головних діячів, коли вони не покаються і не признаються перед людьми, що вони помилялися.

— Близькі до могили Л. М. Толстого. Минуло всього тїлько два роки з того часу, як не стало в Ясонї Полянї Л. М. Толстого, а змінилось там, все без нього так, що й не віявати. В садбі скрізь повнішували таблички — входити заборонено. В свято гадять кїями п'яні черкеси—сторожа графіні. По неділях натовпи екскурсантів, дачників і інших осіб, яким нема чого робити, навожвають садбу. В будні на могилах можна зустріти тільки двох-трох седія із дуже далеких сел, які прийшли, сюди одвідати графову могилу, і які стоять по де-кілько годін в залуді. В неділі сюди нааізять натовпом городський елемент. Сміх, регіт, жарти, писання своїх привіт та безглузких фраз на огорожі... Але найбільш вогого можуть обурити пікніки. Кругом великої могили, в селі, в садбі „на зеленій травці“ росташують куртки в своїм атрибутами: самовар, горілка й інше. Яснополяські селяне зробили з цього навіть собі нову статтю прибутку. Цілий тиждень годуть вони на веділо молоко. В сущесту накупувають заведдегіль горілки. Підлітки й діти ідуть за провідниками на могилу. (Рул.)

— Кредіт на жіночу професійну освіту. Міністерство народньої освіти вирішило прохати в законодавчих інституцій на 1913 рік побільшення кредитів на потреби жіночої професійної освіти. (В. В.)

— Малецький фельетон. III. Спасатель-октябристи. Ну й сторінка! Боже милій! Люди—крайні оптимісти, Повні палу, повні сили, Словом, диво-октябристи. В їх віра і надія,— Геть із стану, рюсма й нюня!— „Сия отечества“ радїе Актом третього іюня. Як не стався ти до справи, Іх іхміти не огудит; Іх підвалина до слави— „Тихше Ідеш, даї будеш“.

Далі будеш і од Думи, Далі будеш і од діла, І неже в поденім шумі Всім гризати не натортїла? Ось есеки та калети:— Все тут вкряки гаєбаї, Агаїті, ажети; Але в їх... пісні халелїні. Все лояльно, все у згоді З кожим актом, з кожим знаком,— „Гей, вперед! (як скажуть: годі!“

Так, панове, лїзьте раком). Ой, дивїтесь, як венгерці Чинїть сварку, роблять лихо; Майте ж, майте Бога в серці І сидїть, як діти, тихо. Тихше, тихше! Боже милій, Щоб були ми вчасне часті, Так зроби, щоб протїїли В Думу тїльки октябристи. Вітрогн.

ПО УКРАЇНІ У КИЇВІ.

— Справа з красавою виставкою в 1913 році. Зараз на виставочній площі ідуть спїшно підготовчі роботи. Працює кожен день до 70 душ робітників. Почалась закладка фундаменту головного павільйону; будуть єть і городські павільйони. Побудовано дві колонади для виставочних реклам. Тихих колонад буде чотирі. Троїп'який базар тїмчасово перенесеться на Жилианську вулицю між народній театр та церкву, на місті ж його будуть ватїтись критий ринок, котрий під час виставки буде городським павільйоном. Ринок буде архітектор Чехонія під доглядом комісії городської думи. З єторонніх особ покїци ніхто не розпочав будувати власного павільйону.

— На учительських курсах. Вчора О. І. Левичевий закїичив свій курс, в якому дав своїм слухачам широке освітлення історії Києва. Після останньої лекції слухачі подякували лектора за цікавий і корисний виклад і піднесли йому живі квіти.

— Конкурс брошур. Земська комісія з агрономів під предсідательством члена управи ухвалила друкувати 5 брошур по сільському господарству, приєсланих на конкурс, оповіщення вємства, між иншим ухвалено брошуру українською мовою д. Мандрыки: „Про пієки та як їх обробляти“. Комісія ухвалила також брошуру В. Колієвої про клевер, написану по російському. Друкуватиметься цих брошур по 5000 примірників.

— В городській Думі. На позавчорашньому засіданні київської городської думи дума, з поради Д. Н. Грїгоровича Варського, постановила вести дію судовой справу проти дупетриказчиків Дегтерева.

— Автомобільний пробїг. Вчора в Київ надїїшли відомости, що в 19 автомобілів, які беруть участь в пробїгові Петербург — Рига — Вавша — Київ — Москва, одия вже вишов з строю. Автомобілі ідуть без контрольорів, але за те на кожному старті на всі частини автомобілів наждаються плombo. Коло кожного старта плombo прівіряє спеціальна комісія, у Київї в цю комісію увїїшли: начальник округи доріг інженер Лєскевич, завідувачий київською посебною дистанцією А. К. Запольський і І. І. Підборський.

— Справа Брешко-Брешковського і Васильєва. Вчора в київській судовій палатї в апеляційному порядку розбїралась справа редактора „Варожельєвх Відомостей“ П. А. Васильєва і літератора Н. Н. Брешко-Брешковського, обвинувачених у мажському повітовім лікарем В. І. Сочаєвом за наклеп.

— Уманський окружний суд 17 декабря 1911 року засудив Васильєва і

По російськїм походї 1812 року, Наполеон замовив Lesig'овї написати йому опіє і історію України, і Lesig виконав доручення з усьєю енергією і щирою грунтовністю, з якою працювали для великого Наполеона його співробітники.

Наслідком праці Lesig'а була книжка в 632 сторінки великої віємки, з оілкою уваг і коментарів, старанно складений і оброблений реферат, під аголовком L'Histoire des Cosaques. L'Histoire des Cosaques *) мабуть єдина яка є історія України, написана виключно на підставі джерел, існуючих в західно-європейських мовах. Вона робить огляд історії нашої землі від V ст. до кінця XVIII столїтя, і на разі не поділяється ні на одия українській, польській чи московській твір.

Попиємо знов людам фаховим сказати своє поважене слово з приводу питання, на яке ми не вважаємо себе компетентним відповісти певно: яка наукова вартість праці Lesig'а? Тут звачимо тільки одия цікавий П'їк; що автор, як сила інших закордонних письменників того часу, робив ту спільну їм всім помилку, що трактував геть усіх козаків, як

*) Histoire des Cosaques. Epreuve. Paris MDCCCXIII. VIII+632. grand—8°. Table des matières: Livre I-er—Coup—d'oeil sur les peuples qui ont habité le pays des Cosaques jusqu'à l'invasion des Tartares; livre II—Origine des Cosaques; livre III—Etablissements des Cosaques; livre IV—Guerres entre les Cosaques et la Pologne; liv V—Les Cosaques sous la protection de la Russie; livre VI—Decadence de la Nation Cosaque; livre VII—Etat des Cosaques au commencement du XIX-e siècle. Fin de la Table.

3 газет та журналів.

— Паки і паки А. Савенко... На цей раз—в „Московських Відомостях“. В ч. 141 він друкує статтю— „Культь Шевченки“. Основа статті тепер ґрунтується не на словах улюбленого „видного діятели“, на якому завжди гарпює на сторінках „Київлянина“ А. Савенко, а на „дїтях тольких“ що окончили школу в деревенських школах. Івав, батче, А. Савенко на пароходи в Катеринослава в Київ і бачив як цих „дїть“—екскурсантів навчали сільські учителі, хто такий був Шевченко. А коли пароход порівнявєся з могилкою Кобзаря, то екскурсанти по доброму звичаїв засопили „заповіт“. Зазначивши, що співали „Заповіт“ урочисто і дружно, А. Савенко починає вертати знов свою казку про „Кривавий Заповіт“. По своїй звичці він не хоче заважати, що кїнець „Заповіту“—

„Похвайте та вставайте, Кайдани порвите...—нігде на прилюдних зборах не співають, та якби й заспівали, то поліція, мабуть, швидче-б за Савенка це помітила і вжила відповідних заходів... Далі А. Савенко наводить такий „факт“—

„єські коментарї тут, звичайно, зайві. Заважу тїлько, що багатурстві—кобарів на Україні давно вже не має, і їх тепер штучно вїдрожє київський український клуб, в якому сільських лїтників навчають грати на бандурі. Цей „факт“ Савенка досить яскраво підкреслює всю його „правду“, якою він орудує в своїх випадках проти українства. Звичайно, в україн-

Наполеон I, і Україна.

12-го червня цього року скінчилось сто літ, як велике військо Наполеона вступило в межі Росії. Російська кампанія була пухотом повороту в надзвичайній кар'єрі короля-каца. З цього часу, його доля його врядив; і з високости гетьмана народів, особитого пана Європи і цілого світу, він стрімголов полетів у свою руїну. Остання дія драми відбувалась на маленькому скелястому остріві, серед безмежних океанських вод, в самотянї, без друзів, далеко від милої батьківщини і розколиканоного ним світа.

„Коли цей чоловік не умре, або поки ми його не сковаємо од людських очей—світ не матиме спокою“. Така була думка англїїв, коли вони у згоді з урядом Європи, замандули цього велетня людкости на свій корабель, і, протегуючи і гїрко жєнуучого, завезли його на Св. Олену...

Коли Наполеон умер, по європейських дворах справді почули полективість. Все обїяло вкватється в свої авїєлі кожї. І на бугїм то труди надолоненої слави повїростали маленькі слави маленьких героїв, якими Наполеон, як був живий, перекидав, як пільками. Протязом вогого майже XIX столїття Наполеона було дєдєбаво, с мблїи, і хвицано ногами. Йому не могли подарувати його великості. Але ця сама великїсть нарештї перемогла вїтчанню „суєту“, і початок XX столїття був і є євідком дивного і цікавого явища: як друзі і вороги колишній Наполеоновї; як ті, чия імення від підїїє на недосяжні вер-

хи; і одвакою й ті, що тремтіли перед лицем його за своє існування; і навіть ті, що були повернені ним в покїрву оіановану отару,—як всі європейські народи, цілий євіт, склялися в подвій перед могутньою постаттю людини-велетня.

Всім відомо, що західна Європа переживає вже скілька літ наполеоновську манію; що імя великого французза піднялось на стан культу; що по містах Франції, Німеччини, Англії, Італії повозновувались спеціальні наполеоновські турти; що література про Наполеона, засвідки велика, ніколи не була ще такою всебічною і так перейнятою апотеозування його, як власне тепер.

В цих обставинах цікаво подивитися, в яких становищаї супроти Наполеона стоїть наша частина Європи, і чи нема пунктів дотику між Україною початків XIX столїття і цим чоловіком, який мавирв про передачу цілому нашому континентові зодбукчик французької революції, і шабороквання під свою особисту кормигу всіх численних європейських „язык“. Патавня дуже цікаве, і може хто з українців, дєств нашому суєщїєству більше-менше вичернуючи його студію. Саме тепер така студія була б дуже вчасною і кожна нова рієса, кожна нова обєтавина, яку брала під свою увагу ці надзвичайна людина у своїх безпривилїних планах—відкрита тепер,—була б внеском в вселюдоцьку скарбницю науки про Наполеона,—не кажучи вже за той інтерес, який вона викликає б у нас на Україні.

І маю далеко окремїше завдання; я лишень хочу нашому суєщїє-

ству подати до відомо, що питання про відвошення Наполеона до України дїєюно істнує, що Наполеон Україною дїєюно цікавився, що його інтерес до нашої країни не обмежувався одним платонїзмом, а що він ішов далеко глїбше.

Наполеон мав багато приключоц, щоб його увага звернулася на Україну. В кінці XVIII ст. і початку XIX ст., коли жив і діяв Наполеон, Україна далеко не була ще таким порожнім звуком західно-європейців, яким вона стала потїм, в постугї XIX віку. Слава українських подїй часїє першої і пїзнішої козаччини це годлоєко дунала в Європі, і останні заходи російського уряду, що до Запорїжжя і Гетьманащии не зменшували цієї слави, а лишень її розколюєвали. На Росію в Европі дивилися як на свїжо-складене і це не мїццо зросло тїло, і українців, або як тоді казали, „козаків“ вважали за, скорїє, руйнувачів, ніж будучий в цьому тїлі елемент. Не знаємо, одначе, скільки Наполеон брав під розвагу всі ці данї, коли він ішов своїм походом на Росію. Можна думати, що тоді він мало спїнявєся на них своєю галшко: від був тоді в євентї щастя, і фортунї, і був певний своєї перемоги над „підляким єходом“.

Але інакше справи стояли по Москві, по страшній аїмі, по всіх дїях нещасливої кампанії. Все, що могло вказати, де слабї боки ворога, мусїло підїятки прівїрїтї. Крім того, Наполеон особисто стїкнувся з козаками. Козаків тоді всіх уважали за одну націю, і цю націю мали за українську. Сутчик Наполеона з козаками показали йому їх велику воєнь-

Врешко-Врешковського на 6 місяців в турму кожного за надрукування в іюні 1910 року кількох статей під загальною „Преступне малліоню“. В статтях цих говорилось, що лікар Соцана, коли різав трупу померлого в умяньскому повіті кн. Святополк-Четвертинського, виявив при цьому легендарну неосвіченість і подав для аналіза умяне зазначив внутрішню частину тіла.

На суд прибув тільки Врешко-Врешковський. Оборонця Васильева пом. пр. пов. Віллік, а Врешко-Врешковського пр. пов. Городиский.

Оборонці вказували, що обвинувачених підв'язав Федоров. Н. Н. Врешко-Врешковський сказав, що по дорозі в Африку він зустрів в Одесі Федорова, якого вважав людиною серйозною. Федоров намалював картину злочинства, казав, що Четвертинського отруєно, і всю вину за скаване брав на себе.

Палата затвердила присуд окружного суду.

Справа М. Бейліса. На позачорашньому респорядчому засіданні київського окружного суду розглянуто було заяви прокурора, який, подавши судові результати дідання, зробленого жандармським підполковником П. А. Івановим, просив передати справу в київську судову палату і клопотався, щоб скасовано було постанову про оддачу під суд Бейліса, а справу щоб передано було на дослідження. Суд постановив задовольнити прохання прокурора. „К. М.“ повідомляє, що розслідування справи про вбивство Ющияського передано буде слідству по особливо важним справам при петербургському судовому округі Матшевачу.

Болгарські емігранти. Сьогодні прибувають у Київ болгарські учители емігранти. Всього прибув їх коло 40 душ. У Києві склалася спеціальна комісія з управління цього шкільним округом С. В. Певницького, вступного місце гор. голова Ф. С. Вурчака, окружного інспектора Ліперовського і інших осіб, яка виробила програму пробування болгарських емігрантів у Києві.

ВІСТІ З КРАЮ.

Серед духовенства.

Священики з'їзд. На єпархіяльній з'їзді, що відбув в Одесі, виникло питання, чи добре, що парафіяне скаржаться на своїх священників прямо обер-прокуророві найв. синоду. Питання вирішено так, що якби чоловік поскаржився обер-прокуророві на священника, який не хотів хотів його дитини. З'їзд постановив боротися з таким „занепадом віри“ серед людей, як з наслідком нещадного „вишкольного руху“, що „навчив людей скаржитись вищим властям“.

Архієрей і українство. Учні цього класу підольської духовної семінарії, склавши випускний іспит, цими днями прибули на дачу підольського єпископа Серафима, щоб попроситися з ним. Єпископ звернувся до молодих людей з промовою, в якій прохав їх не кидати духовної дороги й не йти в інші школи. Між іншим, архієрей сказав: „Ще скажу вам з приводу одного цікавого дай багатьох з вас питання. Деякі дуже нерозумно дивляться на так званий українську мову й „українську самостійність“. З любові до рідного краю вони доходять до крайнощів, а їх любов набірає політичного характеру. Любити український народ і мову треба, але обстоювати за славновою автономію й „самостійність“ дуже нерозумно. Корінь цього лиха знов таки в польській вилізі. Польки давно хотять розв'язати Великоросію й Малоросію, щоб розбити цю велику страшну непереможну силу. Верзяться, дорогі юваки, цих австрій-

ських впливів, будьте обережні й не впадайте в крайнощі. Не промовляйте з церковного амвону українською мовою, бо з цього сміються самі ж українці—проті люде“.

Нові залізниця.

„Харків—Херсон“. Цього літа буде переведено досліді перед збудуванням нової залізниця, яка має зв'язати Харків з Херсоном. Видатки бере на себе казна. Контракт залізниця напевне буде в Харкові.

Підольська залізниця. Будування нової Подольської залізниця швидко просувається наперед. Тільки в самих Кам'янці припинено будування вагону, бо між підрядниками виникли якісь непорозуміння. Робітників, що працювали на вагальній території рошитаю

Година й урожай.

Буряки. На Чернігівщині селяне останніми часами стали сіяти дуже багато буряків. Багато плантацій, що раніше засівались топомово, тепер пішли під буряки. Усі бурякові плантації виглядають дуже гарно. Робочих рук мало, через те й ціни на них дуже високі. Напр., дівчині-подільщині тепер платять до карбованця в день, і то трудно дістати робітників.

Надії на урожай що-дня стають все гірші. Гряд, що випав і випадає в багатьох місцях, заробив багато шкоди. Останніми днями гряд вибив багато хліба на Катеринославщині (770 дес.) і Полтавщині; збитки величезні. На Харківщині, в Сумській повіті, на хлібні з'явилася яржа.

Злива. З декількох сел дяврівської та черкаської волостей, лубенського повіту, повідомляють, що там минулого тижня пройшла страшна злива. Вода бігла через долини залізниць. Дуже пошкоджено хліб і сіно. Позаносило огорожі. Шкода величезна. На частя злива пройшла не дуже шарокою омлого зачепивши не дуже багачко сел.

На селі.

Переселення. В село Веселе, мелітопольського повіту, в Таврії, цими днями повернулося кілька семей з Акмолинського краю, куди вони були переселились. Повернувшись переселенці на старі гнізда, а там їм нема де й притулитись.

Прохання. Людність села Снігіривки, херсонського повіту, поділа в херсонський окружний суд прохання, щоб у Снігіривці було відкрито нотаріальну кантору. Мабуть, у тім селі дуже великі торгові обороти.

Велика пожежа. У селі Вузовім, київського повіту, сталася велика пожежа. Згоріло 24 будинки з усім селянським майном і чимало худоби. Гасити пожежу помагав М. К. Салдовський, який прибув у село з своїми врядами. Артист поків трохи руки, а лице більше і почуває себе, як опівають трупу, не зовсім добре.

Всякі звісті.

Переходи експедицій. З Москви недавно виїхала на Україну особлива експедиція для збирання українських народніх пісень. Академія наук видала експедиції допомогу в 600 карб. Перші кроки експедиції були невдачі. На прохання членів експедиції д.д. Явчука, Маслова й Підгородського про допомогу, харківський губернатор одповів, що члени експедиції повинні йому прислати по дві фотографії, завірені поліцією. Підольський губернатор категорично відмовився допомогати другому членові експедиції д.д. Енгельс в збиранні пісень.

Скарб. У селі Полянським, умяньського повіту, на Київщині, селянин знайшов у своїй доріжці скарб старовинних єрвіянь польських монет часів Жагмонта III. Всіх монет більше тисячі; завбільше вони як наші монети по 10, 15 і 20 коп.

одна націю, і таким чином зачислен на наш український рахунок такі події, які до нас не належали. В книзі Лесюга є, наприклад, короткі описи Пугачівщина, Вулу Стеньки Разіна, Єрмакова походу на Сибір... Але видно, що Наполеонів реферат сам почував всю шугуність такою трактування теми, і тому присвятив цим самим по собі, таким важливим подіям, тільки невзначу частину місця в своїй великій книзі.

Скінчивши свого реферата про Україну, С. L. Lesug передав його своєму панові, Наполеону. Величезний рукопис „Histoire des Cosaques“, мабуть, не легко давався до читання, та й така Наполеон хотів, щоб в Україні швидко познайомилися і головні з його помічників. Огже, одного дня, директор „Імперської друкарні“, J. J. Marsel, одержав екстреного наказу вдатися йому негайно в Тюльрі. Скоро здивований Marsel одивився там, його секретарі почили у внутрішній pokoj, і ще не встав він отримав, а вже стояв перед самим Наполеоном tête à tête в його кабінеті. Наполеон тримав в руках величезний рукопис Lesug'ової історії України.

— Marsel—звернувся він до директора друкарні,—я маю до вас велике довір'я. Пальнуйте, щоб ні одна душа в світі не мала ніякого підвір'я про існування цього твору; ви дружуйте його секретно і принесіть мені все видання; я його поширю тільки тоді, як на те прийде відповідна година. Чи ви можете зробити це, об чім я вас прошу?—„Sire, —відповів пан Marsel,—те, що ви хочете, щоб я зробив—рідч неможливо, але я виконаю ваше бажання від

Луцкевич. Увільнений в одставку організатор „погісних“, бувший шкільний інспектор на Катеринославщині д. Луцкевич одмовляється передати справу, а також одмовився прийняти директора народніх шкіл, що прийхав на ревізію.

Галичина.

(Од власною кореспондента).

Відгуки університетських подій у Львові. Випущено на волю Микола Залізняк і Осипа Охримовича, що перші відбули трьохмісячню заслужену в львівській університетській події. Уже з ранку зібралася в околиці крайового суду численна українська громада, особливо з поміж академічної молодіж, щоб привітати на волі жертви боротьби за український університет. Поладжування формальностей тяглося аж до пів 9 гої, коли обидва ввізні могли черевти поріг суду та опинитись серед товаришів і товаришок, що щиро стискали їм руку. Та не довелось обом випущеним користуватись волею, бо ось Миколу Залізняка, якого присудом львівського трибуналу, як російського підданого, ще й висилається в Австрію, відразу видала тюремна сторожа до рух поліції. Дотеперішні заходи, щоб дати змогу Залізняткові, занятому останніми часами в порядкуванні музейних зборів Наукового Товариства ім. Шевченка, жити в Австрії, осталися поки-що без успіху і незабаром його власть одпроводить до найближчої границі. З ним прийде також покидає Галичину і його дружини університетський студент-філософ і о. Олені з Охримовичів, що через подружжя втратила австрійське громадянство.

Місяць.

Тихо-тихо плещуть хвилі: — Ми безсилі, ми безсилі. Місяць нас заворожив: Срібний відблеск наложив, В тузі вищо-мелодійній Овока шепоче мрійно: — Місяць нас зачарував: В перлі шлюбний убрав. І, обнявшись любовно, Ми шепочем тихомовно: — Хвилі, хвилі, як і вас,— Місяць злив на-віки нас. Р. 12. Я. Мамонтов.

Мимохідь.

Нові сектанти. „Несамохіть робиться страшно,— вітає офіційна „Росія“,—за наше духовенство. Чи здолає воно до своєї патрістичної діяльності не примішувати всу імени Христа?“

Загода мусимо зашевнати святобожних бутербродчиків, що не здолає, і що страхи їхні мають підстави.

От хоча-б міسیونери київські. Хто не пам'ятить, що місьонерське приваза в тім, щоб підлизувати „забудуних чад“ православної церкви й направляти їх на путь істини.

Так воно й було колись: і підлизували, й направляли.

Як і з яким успіхом, то вже інша річ.

Принаймні хоч вешталась коло заблуканих овець Церкви Христостової.

Прийшла „слава - Богу - конституція“, і отці місьонери, як виходить по бутербродній кваліфікації, сами зробились „забудушими“ відцями Христостової старі.

Во такі й так. Замість того, щоб служити Христу пастирськи добрими, вони обернулися у найматів балашовських, стали націоналістськими похахами.

Хто ті нові сектанти, що не визнають нового націоналістського символу віри? Хто ті, що віряться на Балашова і на Пихва його?

Хто-ж авчачиво ті, що сидять ошупу п. Балашова: инородці, кадети, трудовики, соціалісти й навіть прогресисти й октябристи.

То й не диво-ж, що сам голова нової церкви не впорється з такою силою „забудуших“ та гукає на підслухачів щоб допомогли допозитувати хоч решти націоналістського отари.

Якось нікому сердешним отям: з одного боку ніби й соромно стати за найматів п. Балашова, кишуши на приволокати овець Христостових, але з другого—великі й багаті милости!

І побожні пан-отці вживають сучаснопольської тактики: мости мостять в однім місці, а переходять „об-он-пол“ у другим.

У нас агадувалося вже про те, як місьонери зібралась направити на путь істини сектантів на Дем'яні, та, замість шундартства й шалапутства, „роз'явили“ Тараса Шевченка (власне, панахидія по Шевченкові) й „мазепианців“.

Тепер вони зібралась у славнім місті Черкасах.

Річ у тім, що приходить черкаський, цигирняньський і кийвський повіті тяжко заслабля на сектанство, й о.о. місьонери дбають якось запобігти лихові.

Цьому з'їздові надається особливо значення,—піше „К. Мисль“,—бо на протязі його одбудеться скількопередвиборчих зібрань. На цих зібраннях остаточно треба буде розв'язати деякі питання—про угоду з націоналістами, про кількість місць для духовенства в Державній Думі й про кандидатів од духовенства. Зібрання взаєвно будуть дуже бурхливими“.

І виходить,—зібралась пасти Христостову отару, а почали торгуватись про ціну „в строк“ до п. Балашова, бо конституція 3-ої Думи принесла нову церкву й нових сектантів.

Раніш думали, що ліві партії—так собі, „ліваки“ та й годі. А тепера виходить, що не „ліваки“, а сектанти.

Чудеса в решеті та клопіт о.о. місьонерам!..

3 сучасних настроїв.

Нема „настроєній“.

(*Ранорт станово не з під Одеси.*) Усе гаразд в стану: селяне Живуть тихенько, дадебі! Спокійні дуки і дворяе— Живуть, втішаються собі. Вуюють парни зелєні, Стихійних „бідствій“ в нас кат-ма. Нема ніяких „настроєній“ І агітації нема.

Усе гаразд, усі спокійні В моім стану робітники,— Ліхі заміри безнадійні, Де лод раве навопряжки! Нехай еседекки теревені! Десь править хтось, а нас—дарма! Нема ніяких „настроєній“ І агітації нема.

Є скрізь отих інтелігентів, Та тільки не в моім стану: Держу дотепних я агентів: І тільки ожом ім моргну— Усе невпевне в мене в жєні, Про все дізнаюсь крадькома, Німа в стану—ні „настроєній“ Ті агітації нема!.. Шершень.

За кордоном.

Розбій і анархія в Персії.

Граблжі населення і караванів в Фарсисітані не припиняються. Місто Іезд оточено розбійниками. Тутешній губернатор вимагає від уряду висилки грошей і війська, погрожуючи в протинуюм разі покинути місто. Відомий розбійник Наб-Гусєнін погрожує новими нападами, коли уряд не призначить його губернатором Кашана. Між головним казначєєм бельгійцем Морнаром і бахтірами виникли непорозуміння. Морнар вимагає одставки чиновників, наступалих бахтірами, які без його відома збирають податі. Цими днями шахсєвани пограбували села Шехак і Халжі.

Албанський меморандум.

Албанські повстанці передали турецькому урядові і англійському консулові меморандум, в якому заявляють, що вони будуть заше вірними халіфатові і вітчизні.

Вони грали головну роль підчас оголошення конституції і тепер підняли прапор повстання не тільки для оборони інтересів Албанії, а щоб врятувати вітчизну від лиха і повного занепаду, до чого доведуть младотурки. Через нелюбливих урядовців, держава падає зовсім. Албанці розуміють добре, що, де немає розуму і освіти, там трудно добитись собі прав логікою і переконаваннями. Через це вони повстали. Албанії потрібні реформи. Автори меморандума протестують проти обвинувачення їх за сепаратизм і обвинувачують уряд за порушення прав конституції і втручання в вибори; вони заявляють, що оборонять інтереси всіх оттоманів і старяться встановити справжню конституцію. Меморандум підписало 20 ватажків.

В Бельгії.

На прислпній нараді, скликаній робітничим конгресом було 1.500 делегатів, які одголосно висловились за загальну виборчу забастовку для заношення рівного виборчого права.

Християнські соціалісти також висловились за забастовку, але в тому тільки разі, коли парламентські засоби боротьби не дадуть ніяких наслідків.

Організовано бюро для підготовки забастовки.

Вибори в Америці.

Засідання демократичного конвенту в Балтиморі поки що проходить без слідливі. Шанси Вільсона зростають; у Кларке немає ніякої надії, Брайан публично виступає проти нього, обвинувачуючи його за брання з консерваторами. Загальний настрої—на користь компромисного кандидата. Один з прихильників Вільсона під час овації йому замавав пінем. Брайан на конвенті весь час читає статті газетам і одержує за кожну статтю по тисячі доларів.

Останні вісти.

(З газет та по телеграфу)

Злодійство.

ХАРЬКІВ. На Мокошівській улиці в центрі города обкрадено великий ювелірний магазин пані Герц. Збрали 332 золотих годинників, 50 золотих д-ночків, 76 єрвіянь годинників, 108 чориков. Всього забрали більше як на 40.000 карб.

Доці й гряд.

ВІЛГОРОД. В слободях Томарівці і Устимівці гряд вибив 600 дес. селяньського хліба. Школи до 45.000 карб. В путявському повіті вибито більше 1000 десятин.

СИЗРАНЬ. Пролетний дощ, що йшов 7 годин, знів в селі Шишовці 60 будівель, між нашим, 20 коморь, в яких було до 4000 пудів хліба.

КОВНА. В поневіжському повіті

випав гряд в куряче яйце завбільшки. На протязі тисячі десятин вибито хліб.

ХЕРСОН. В херсонському повіті гряд вибив 452 дес, в едесветградському повіті—1500 дес. Шкода колосальна.

ПАВЛОГРАД. В селі Підгородному вибито 505 десятин.

Всякі звісті.

ПЕТЕРБУРГ. „Рѣчь“ повідомляє, що сенатори одмовились перєхат в куплений у Полякова дім. Мотив той, що перенесення сената в дім єврея образ для сената.

В кінець іюня Раєвський на двохмістою „Влєрію“ полетить з пасажиром Шидловським в Петербурга в Севастополь.

В майський тіраж 200.000 витрала восьмилітня сирота, що жила в пєковському сирітському домі.

Після довгої хвороби помер генерал-ад'ютант адмірал Ф. В. Дубаєв.

Вияснилась загадка історія з труном в корані, який прислали було по залізничі в Москву. Ветановлено, що покойна—учениця курсів крою Фомина. Позайомившись з привачиком Федоровим Фомина завагітніла. Тоді Федоров розшукав оператора, щоб той зробив аборт. Аборт зроблено було нещасливо, і Фомина померла. Федоров вкуці в оператором положили трупу Фоминої в морзіву і багажем одслали його в Москву. Трупа пізнала мати Фоминої по трьом вставним зубам. Федорова арештували в Кеммері в куралі. Він у всьому признаєся. Тепер розшукують оператора.

ПЕТЕРБУРГ. Конфісковано „Руськую Мисль“. Редактора позивають по 129 ст.

Союз Архангела Михаїла опублікує в перєдвиборчу відозву. Головний пункт виборчої платформи—це вигнання єврей з школи, армії і ввагалі не допускати їх до громадської діяльності.

В Севастополі жандармерія потрусила на параході „Руського о-ва“ „Сінеус“, який робив пасажирські рейси в Костянтиніполем. Арештовано старшого механіка і чотирьох ковачарів, яких заповнено в провіні недєгальної літератури.

ВАРШАВА. Редакцію „Гонца“ општрафовано на 500 карб.

Цими днями одкривається перший з'їзд майстрів шєвців Ц. Польського.

В Лодзі фабрична поліція збільшується на 200 городових.

ЗА КОРДОНОМ.

Справа Костєвича.

БЕРЛІН. Арештом руського офіцєра Костєвича, заповненого в шпієвстві на користь Росії, найбільше незадоволені в германському міністерстві закордонних справ, але відомство не може допомогти Костєвичу, бо прокуратор заявив, що він винуватий. Слідство по цій справі ведеться дуже спішно. Всі матеріали й документи перєслано в Лейпциг, куди переводять і Костєвича. Справу хотять закінчити до побачення монарх в Балтійському Порті, і процес одбудеться при зачинєних дєвері певне цими днями. Жінку Костєвича вже допитували двічі. Йа заборонено повідомлять прєсу про свої повідчєнні і про те, що до допитування її слідчій.

„Vossische Ztg.“ повідомляє, що Нікольський признаєся, що він причетний до шпіюнажів, і назвав де-кого з німців, замашаних в цю справу.

Всякі звісті.

ХАРВІН. З Токіо телеграфують: в провінції Комацуїма забастували японські шахтарі. Забастовщики розгромади управліний шахт. Вітхотрюючи заколот, жандарми поравили 50 душ.

ВІДЕНЬ. З Будапєшта телеграфують: всі опозиційні партії об'єднались в одну національну опозиційну партію. Партія ця ввєсла в свою програму вимогу про скасування палати магнатів.

Література, наука, умілість і техника.

Портрет Т. Г. Шевченка. „Експедиція заготовлення гоударотвенних бумаг“ випустила портрет Т. Г. Шевченка. Більший портрет (21,5X31 см.) коштує 5 коп., а менший (16,5X25 см.)—3 коп., а для шкіл ще робитьсьо вишка 2 коп. і 1 коп.

Нові книжки. Видавництво „Вік“ випустило такі книжки: 1) Українська історія. Написав Грицько Ковалєнко; 2) Ф. Матусєвський. Кривава байка; 3) С. Волох. По дорозі до рідної школи.

Вийшла з друку такі п'єси: Кара Бома історична п'єса на 5 дій, написав Л. Манько, ціна 2 карб. Лєнебони або озаія на Нахаловці, жарт на 2 дії, переклав з російського Л. Манько, ціна 1 карб.

Наша доля—Бома воля, малюнки з народного життя на 4 дії з співаним, хорами і танцями (на позачений сюжет), написав Л. Манько, ціна 2 карб.

Не жартуї з вогнем. Картина з народнього життя на 4 дії (на позачений сюжет). Написав Л. Манько. Ціна 2 карб.

По всьом тєлєло—та в рот не полая, комедія на 4 дії, а опівами, хорами і танцями. Написав Л. Манько. Ціна карб.

Пройдисвіт або вовк і ягня. П'єса на 3 дії (на повничий сюжет). Написав Л. Манько. Ціна 2 карб.

Середина страдица або в Сибір на мотору. Картини в народнього життя, на 4 дії (на повничий сюжет). Написав Л. Манько. Ціна 2 карб.

Степ. Драма в 5-ти діях з співаками і танцями. Написав Хома Сердюк. Одеса. 1912 р. Ціна 80 коп.

Театр і музика.

Український театр. Сьогодні в літньому театрі купецького саду трупа Л. Садовського виставляє др. „Помста Гудула“.

За український університет.

До вираза співчуття і признання українському парламентському союзові у Відні привчаються слухачі окремських паючильних курсів (11 підписів).

ДОПИСИ.

С. МИРОВНА, Київського пов. „П'ястиво. Літньої доби, коли починають збільшуватись селянські заробітки, починає збільшуватись і п'ястиво, а разом з ним число потайних шинків. В нашому селі на куку Мотузівці було тільки три потайних шинки, які постачали горілку очим і вдень і вночі. Але на літо відкрилося ще чотири. Так що маємо сім. Ідучи на буряки, селяне часто-густо беруть з собою й горілку, а ввечері, вернувшись додому, пропивають решту того, що завололи в-день та може ще з дому доведеться иноді доложити. На все село, не помнячиюсь можна сказати, а не менше 50 потайних шинків. Це крім казенної монополії, двох пивних і шинку. Взагалі п'ястиво ще далі дужче шириться. Поліція нічого не може вдіяти з ним. Понапиваються, а тоді бійка. Оце недавно селянин Кухаренко привіз шинку.

М. ТУЛЬЧИН, брацлав. повіту, (на Поділлі). Тульчин містечко—з славним історичним минулим і нині воно агадується в історичних українських драмах. Вово було одним з перших культурних осередків Дніпрового і любовно резиденцією брацлавських козачьих полковників, особливо Вогуна. В початку XVIII століття Тульчин став резиденцією Потопьких; один з них, Фелікс, дуже любив Тульчин і оселився там назавше, вибудовавши розкішний палац і за садивши кругом нього чудовий парк з ставками, фонтанами, штучними горями і т. инш. Багато над воим цим пролягло крипацької крові... Багато могли б розказати про привиди Фелікса Потопького покриті зеленим мохом штучні скелі. Все далі і далі від цих скель втикає тиха байка—легенда, налікана солдатською пісню. В старому панському палаці кватирує тепер військ. Нічого вже не лишлось в старому, запущеному паркові мрамурові статуї, фонтани—ровалась, розспазавсь, розкрадені. Один тільки бюст мрамуровий любки Потопького-Сфії стоїть ще й досі під вікнами паладу, наче заглядає в них з здивованням, що то за нові люде там.

В самому палаці не лишлось до нашого часу майже нічого, щоб нагадувало про його славне минуле, тільки в тій частині, де офіцерський клуб, єсть ще скілька дзеркал, фотелів та інших рибизнь.

Час і люде все аннцали. В кінці вїсімнадцятого століття в палаці Потопького жив щось з шівку славновїзний російський полководць Суворов; після нього тут теж лишлось скілька рибизнь. Після війни а французи, в Тульчин було перенесено голову кватиру Південної російської армії, а паніше тут сували ової проекти декабристи, тут жив полковник Пестель. Ще й досі в Тульчин показуєть той дїм, де жили декабристи. Коли було ліквідовано справу декабристів, російський уряд перевіз голову кватиру Південної армії в інше місце і з того часу Тульчин стів запевпадати. Років 80 містечко ледве животило. Але з проведенням сувєйдної залізної дороги, Тульчин почав знов підніматись, розрослась в ньому комерція хлібом і мануфактурою і тепер в Тульчин живе більше 30.000 душ, єсть скілька школ і взагалі культурне відродження Тульчин посовується дуже швидко і містечко починає займаєть одно з перших місць на Поділлі.

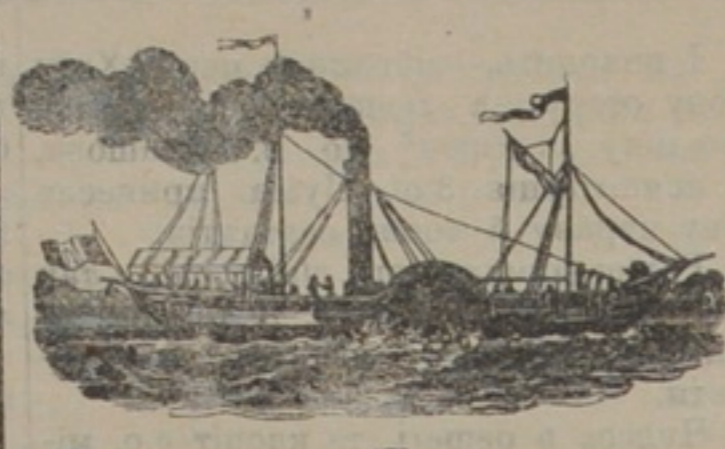
Листування редакції. Д-р А. В. С. Х. Чикаленко вітхав з Києва і повернеться коло 20 іюля. Д-р Павловський теж вітхав на місяць.

Справочний одділ.

Валендарні відомості. Четверг, 21-го іюня. Плет—Петрівка.

Мч. Іуліана Гарсійського, св. Терентія, Еп. іконійського, прп. Іулія, та Іуліана.

Сх. сон. 3 г. 54 хв., зах. сон. 8 г. 14 хв.

Параходи Товариств:

Общество Пароходства по Дніпру и его притокамъ" і „2-е Пароходное Общество по Дніпру и его притокамъ“.

Удержує поштово-пасажирські рейси по одним водянним шляхам:

- 1) По Києво-Катеринославському два рази на день: з Києва... 8 1/2 г. р. і 5 г. дня. Катеринославу 5 г. р. і 5 г. дня.
- 2) По Києво-Ржищевському що-дня: з Києва... в г. дня. Ржищева... в 10 г. веч.
- 3) По Києво-Гомельському що-дня: з Києва... в 2 г. дня. Гомеля... в 1 1/2 г. дня.
- 4) По Києво-Чернягівському що-дня: з Києва... 12 1/2 г. д. і 5 г. дня. Чернигова... 3 г. дня і 7 г. веч.
- 5) По Києво-Пинському що-дня: з Києва... в 9 1/2 г. ранку. Пинська... в 9 г. ранку.
- 6) По Києво-Чернобильському що-дня: з Києва... в 6 г. веч. Чернобиля... в 8 г. утра.
- 7) По Києво-Могилівському: з Києва—по неділям, понеділкам, середам, четвергам і п'ятницям в 2 г. дня. з Могиліова—по неділям, понеділкам, вівторкам, четвергам і п'ятницям в 6 г. ранку.
- 8) По Могиліово-Оршанському) що-дня.
- 9) По Гомелью-Вітковському)

Роспис ходу поїздів

(з 18-го квітня 1912 р.)

ПІВДЕННО-ЗАХІДНА ЗАЛІЗНИЦЯ.	№ ПОЇЗДУ	Одходить в Києва.	Прибуває до Києва
Кур'єр. I і II кл. Одеса, Унген, Рені	1	9 веч.	29. 31 ран.
Кур'єр. I і II кл. Катаян, Врест, Варшава, Казіп, Відень	97	10 веч.	10. 10. 15 р.
Кур'єр. I, II і III кл. Сарни, Візла, Рига, Петербург	119	30 ран.	129. 10 веч.
Почт. I, II і III кл. Біла Церква, Казатип, Житомир, Одеса, Гравію, Білосток, Унгене, Рені	3	9 ран.	49. 23 веч.
Почт. I, II і III кл. Фастів, Знаменка, Євроветград, Верхівщина, Катеринослав	17	11. 30 в.	187. 50 ран.
Почт. I, II і III кл. Сарнополь, Миколаїв, Глишветград	32	35 дня	44. 40 дня.
Пас. I, II і III кл. Одеса, Умань, Новоосілля, Унгені, Рені	5	12. 25 в.	66. 15 ран.
Пас. I, II і III кл. Катаян, Гравію, Врест, Варшава, Житомир	13	1. 00 в.	145. 27 ран.
Швидк. I, II і III кл. Знаменка, Євроветград, Миколаїв, Катеринослав, Ростов н. Д.	218	20 ран.	229. 50 веч.
Змш. I, II і III кл. Фастів, Катаян, Умань, Одеса, Ростов н. Д.	15	10. 50 р.	166. 27 веч.
Пас. I, II і III кл. Фастів, Біла Церква, Ольшанщина	27	5. 25 дня	
Пас. I, II і III кл. Знаменка, Цигизатка, Катеринослав, Севастополь, Миколаїв, Глишветград	197	20 веч.	20. 10. 00 р.
Пас. I, II і III кл. Катаян, Житомир, Ковель, Радивилув, Відень	297	50 веч.	309. 12 ран.
Пас. I, II і III кл. Одеса, Волочиск, Унгені, Вісень, Турни	79	35 веч.	88. 48 ран.
Пас. I, II і III кл. Сарни, Ковель, Варшава, Змш. IV кл. Фастів, Знаменка, Катаян	5	11. 55 в.	67. 28 ран.
Змш. IV кл. Сарни, Ковель, Варшава	31	10. 45 в.	32. 12. 20 д.
Слауж. II і III кл., до Фастова	35	35 дня.	
Слауж. II і III кл. до Фастова	37	4. 40 дня	
Дачн. II і III кл. до Фастова	—	—	74. 11. 05 р.
Слауж. II і III кл. до Терєпіна	45	4. 25 дня	409. 40 ран.
Дачн. II і III кл. до Терєпіна	43	11. 15 р.	447. 32 веч.
Слауж. III кл. до Бородянки	39	5. 13 дня	345. 58 ран.
Слауж. II і III кл. до Бородянки	33	3. 10 дня	368. 03 ран.
Дачн. II і III кл. до Бородянки	478	35 веч.	42. 12. 33 дня
МОСК.-КИЇВО-ВОРОН. ЗАЛІЗН.			
Швидк. I, II і III кл. Брянськ, Харків, Москва	2	12. 30 д.	1. 5. 00 д.
Пас. I, II і III кл. Бахмач, Ковотоп, Конотоп, Нава, Брянськ, Москва, Калуга	4	12. 10 в.	3. 5. 40 в.
Пас. I, II і III кл. Бахмач, Ковотоп, Артакково, Курськ, Воронїж	127	7. 00 веч.	11. 9. 90 р.
Пас. I, II і III кл. Бахмач, Ковотоп, Артакково, Курськ, Воронїж	14	10. 45 в.	13. 7. 00 р.
Пас. I, II і III кл. Бахмач, Ворожба, Курськ	16	1. 00 дня	10. 4. 15 х.
Пас. I, II і III кл. Бахмач, Ворожба, Жлобін, Петербург	18	7. 30 в.	17. 10. 35 р.
Швидк. I, II і III кл. Полава, Харків	2	6. 00 в.	1. 11. 35 р.
Пас. I, II і III кл. Полава	4	11. 15 в.	3. 6. 30 р.
Тов.-пас. I, II і III кл. Полава, Владикавказ	П.	8. 00 р.	П. 11. 13 в.

ОПОВІСТКИ.

Лікарі та Лікарні

Зуб на лі- Бр. ТЕТЕЛЬБАУМ, Прорізна 24. Швейц. лікарі-спеці. 9 год. р. до 9 г. в. Пломб. 50 к., вприв. зуб. без болю 1 р. Шугучі зуби 1 р.

ПРИУЛОК ДЛЯ ПОРОДИЛЬШУ. М. І. Дмитрієвої-Ліницької. Ця догад лік-спеці. Привою поролик у войку пору. Мар.-Валтовітська 44.

КВАТИРИ

Готель „Україна“ вийав в найім кім-НАТИ по м. і надобу, палатого. Бульв.-Курд., 34.

Кватири 4, 5, 7 и 8 кімж. 0-273-5

ВСЯКІ

В БОРИШПОЛІ

в роздріб купувати „РАДУ“ можна в книгарні „НАЧАЛО“, там-же продаються і всякі українські книжки.

У НОВОМОСКОВСЬКОМУ купувати Раду окремими ЛЕМ можна у власн. агента Д. БОГОМАЗА.

НОВІ КНИЖКИ

ВИДАВНИЦТВА „В І К“. МАТУШЕВСЬКИЙ Ф. Крівава байка. Ц. 5 к. Волох С.

По дорозі до рідної школи Ц. 7 коп.

Новий документ до старих позів. Ц. 15 к.

Українська історія. Ц. 40 к.

В ЄЛИСАВЕТІ

Є великий вибір українських книжок.

Вишуща машина

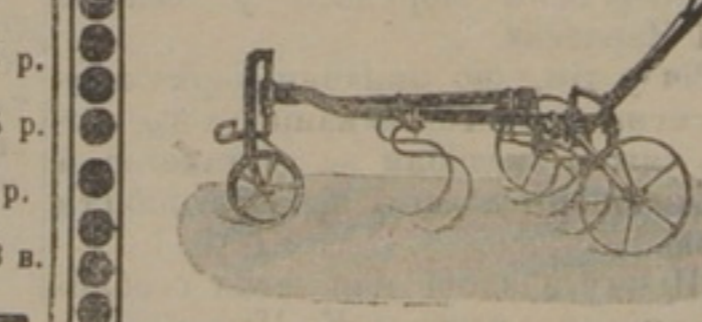
„КОНТИНЕНТАЛЬ“

найкраща машина цього часу, значається простою і гарною конструкцією і має всі найновіші прилади, котрих інші машини не мають. Пише і українськ. шрифтом. На весвітній виставі в Брюсселі 1913 р., та в Турині 1911 р. одержала найвищі нагороди. Grand-Prix. Безвичиний посік всюди. Головний представник для Київської, Волинської, Подільської й Чернигівської губерній.

ЕРНОТ ТОРКЛЕР. Київ. Хрещатин. 20. Прейс-куранти на замовлення вписується ДУРНО. 100 752-50

Л. І. ЗДРОЄВСЬКИЙ І К. В. ГРАБОВСЬКИЙ

Київ, ПРОРІЗНА, 9.

Пропонує: ПЛУГИ одно та двохкрупні А. ВЕНЦЬКОГО. ПРУЖИННІ КУЛЬТИВАТОРИ А. ВЕНЦЬКОГО. Спеціальні ЛАПИ ДЛЯ ОЧИЩЕННЯ ПАРУ до культиваторів ВЕНЦЬКОГО. УДОСКОНАЛЕНІ універсальні рядові с'ялки А. ВЕНЦЬКОГО, що висівають всяке насіння без зміни шестерні. Жатвені машини „МАКЪ КОРМИКЪ“.

ПРОДАЄТЬСЯ КНИЖКА: „ОПОВІДАННЯ“ Василя Стефанюка.

3 портрети автора. В книзі уміщено такі оповідання: Ангел, Сама саміська, Сон, Басараби, Олівица, Зодій, Синя книжечка, Виводили з села, Стратися, В ірччі, Лесова фамилія, Побожи, Вечірня година, Майстер, Мамин синюв, Катруси, Портрет, Давнина, Виступи, Май, Палій, Смерть, Кленові листки, Похорон, Такий паюк, Осінь, Шкода, Ноюна, Камінний хрест, Зосідання, 3 міста йдучи, Святий вечер, Діти, Шкоди, Дав, Лисг.

ЦІНА 70 коп., на крапому папері 85 коп. (ВЛАСНІСТЬ РЕДАКЦІ „РАДИ“).

Виключний склад видання в УКРАЇНСЬКІЙ КНИГАРНІ—Київ, Безаківська, 8; продаж там-же і по всіх інших українських книгарнях. 0-165-1

ВОДЕСІ У Владівостоці

передлачувати можна „РАДУ“ на таких-же умовах як і в котрій газети, в українській книгарні „ДІЛО“, Конна ул. № 11. Там-же продається „Рада“ і окремими номерами.

Купувати „Раду“ окремим ЛЕМ можна в книжковому відомстві „Полза“ на розі Свєтлнської й Суїфульської ул. Там же продаються українські книжки, журнали і листовні картки.

Приймається передплата на 1912 рік на часопись

„ДІЛО“

Виходить що-дня. Передплата на рік для Російської України 44 корони, на пів року 22 корони; за зміну адреси 50 сотиків.

Адреса редакції: Галичина, Львів, Ринок ч. 10. Oesterreich Lemberg.

Одержана на продаж

„Історія України-Русі“

НАПИСАВ МИКОЛА АРКАС.

Друге видання. Книжка значно виправлена і доповнена; уміщено багато нових малюнків та портретів, а також портрет і біографія автора. Написана книжка популярно-розумною мовою. Ціна на авчичному папері—2 руб. 60 к. на крапому — 4 руб. — к.

Склад книжки у власника видання, Ольги Аркас у Миколаїві, Херсонської губ. Соборна вул. власн. буд. 15-323-2

Приймається передплата на політичну часопись

„НОВА БУЖОВИНА“

Редакція і Адміністрація: Чернівці, ул. Петровича, ч. 4. Oesterreich, Tschernowitz.

Передплата на рік 15 корон, шіврічно 8 корон.

Приймається передплата на перший ПОПУЛЯРНИЙ, ІЛЮСТРОВАННИЙ ДНЕВНИК на цілій Україні

„Нове Слово“.

Виходить у Львові що-дня в полудне окріч неділя та свят.

„Нове Слово“ виннвано багатим інформаційним матеріалом поає в кожнім числі найкращі телеграфічні і телефоничні вісти з краю, держали і заграниці, точні, вірні і скорі інформації своїх власних кореспондентів з усіх мїст Галичини, а надто поспїші кореспондентів з Чернівців, Віди, Києва і всіх центрів америкавської України.

КОШТУЄ для російської України—на цілий рік: 10 руб. 60 коп. на пів року: 5 руб. 30 коп. на четверть року: 2 руб. 65 коп. на місяць: — руб. 90 коп.

Адреса редакції: Львів, вул. Домініканська № 11. Галичина—Австрія. Lemberg, Oesterreich

Приймається передплата на орган українського народного учительства в Галичині

„ПРАЦОР“

Виходить 5, 15 і 25 кожного місяця. Редакція і Адміністрація: Коломия, фах поштовий № 3, Kolomyia-Galizien, Oesterreich.

Передплата річна для Рос. України 3 карб.

Приймається передплата на часопись

„Народний Голос“

Виходить два рази на тиждень: що вівторка і п'ятниці. Передплата на рік 3 карб. Адреса редакції: „БУЖОВИНА“, Чернівці, ул. Паскань ч. 33. Oesterreich Tschernowitz.